

La sonrisa del mal

Títol original: *La valle dei sorrisi* **Direcció:** Paolo Strippoli **Guió:** Jacopo Del Giudice, Paolo Strippoli, Milo Tissone **País:** Itàlia **Durada:** 123 min **Any:** 2025
Gènere: Terror **Interpretació:** Michele Riondino, Giulio Feltri, Paolo Pierobon...
Música: Federico Bisozzi, Davide Tomat **Fotografia:** Cristiano Di Nicola
Distribuïdora: Alfa Pictures **Estrena a Espanya:** 20/03/2026
No recomanada per a menors de 16 anys
Doblada en espanyol / Versió original en italià, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Remis és un petit poble enclavat en una vall aïllada a les muntanyes. Els seus habitants són excepcionalment feliços. Sembla la destinació perfecta per al nou professor d'educació física Sergio Rossetti, turmentat per un passat misteriós. Al cap de poc temps d'arribar, el professor descobreix que darrere d'aquesta aparent serenitat s'amaga un ritual inquietant: una nit a la setmana, els vilatans es reuneixen per abraçar Matteo Corbin, un adolescent capaç d'absorbir el dolor aliè. L'intent del Sergio per salvar el jove despertarà el costat fosc de la comunitat. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Una sorprenent resurrecció del cinema de terror italià

El tercer acte d'aquest fals miracle és d'un terror implacable

Entre les diferents permutacions del terror religiós hi ha una variant que no sol prodigar-se tant com les possessions i els exorcismes, però **resulta més eloqüent per a l'exploració del fenomen de la fe: el fals miracle**. Exemples com *Misa de medianoche* o *Ruega por nosotros* plantegen escenaris que ***La sonrisa del mal* assimila i recargola** amb l'al·licient d'ubicar els seus successos paranormals a la Itàlia rural de la superstició i la crosta d'un catolicisme tradicionalista.

La premissa ens presenta un poble on tothom viu amb una felicitat inquietant, l'origen de la qual són les abraçades d'un nen 'sant'. Podria ser una història de Stephen King que dirigís Pupi Avati, en la qual compta més el retrat costumista que els ensurts, **una mena de contracinema d'iniciació tèrbol que ens submergeix en una geografia del silenci** on la recerca de redempció es dilueix en atmosferes de fatalitat imminent.

Una vigília incòmoda que acaba desembocant en **un tercer acte de veritable horror, tan trist com implacable**, que posa al punt de mira Paolo Strippoli, potser el director cridat a seguir la sendera oblidada d'Argento i Fulci per tornar la glòria al cinema de gènere al seu país.

Jorge Loser – 20minutos.es